08/06/2023

Παντοτινή γιορτή του Πάσχα – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

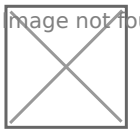

ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

π. Δημητρίου Μπόκου

Με την **Κυριακή των Αγίων Πάντων** κλείνει ο μεγαλύτερος κύκλος εορτών του έτους με επίκεντρο το Πάσχα. Οι εορτές αυτές είναι κινητές. Εκτείνονται σε 18 εβδομάδες. Δέκα εβδομάδες του κατανυκτικού Τριωδίου, εκ των οποίων οι τρεις πρώτες εισάγουν προπαρασκευαστικά στις επόμενες επτά της νηστείας (έξι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και μία της Μεγάλης Εβδομάδας) και οκτώ εβδομάδες του Τριωδίου των ρόδων (Πεντηκοσταρίου). Ο υπερτετραμηνιαίος αυτός κύκλος επηρεάζει βαθιά το εκκλησιαστικό λειτουργικό γίγνεσθαι, με αποτέλεσμα να χρωματίζει έντονα με το σταυροαναστάσιμο ύφος του τη λατρευτική θεοδρομία του όλου ενιαυτού.

Έτσι λοιπόν, αν και με τη σημερινή Κυριακή κλείνει τυπικά ο πασχάλιος εόρτιος κύκλος, η πασχάλια χαρά συνεχίζεται κατ' ουσίαν όλο τον χρόνο. Το Πάσχα μπορεί να είναι **μια παντοτινή γιορτή.** Να τονίσουμε εδώ, για όσους δίνουν υπερβολική σημασία στις χρονικές παραμέτρους, ότι ο απόστολος Παύλος μας απαλλάσσει από χρονικούς καταναγκασμούς και δεσμεύσεις. Μας δείχνει ότι είναι δυνατόν ***«αεί Πάσχα επιτελείν»,*** ότι μπορούμε **να γιορτάζουμε συνέχεια το Πάσχα.** Πώς μπορεί να συμβαίνει αυτό; Πάσχα για μας είναι ο Χριστός. Πάσχα ονομαζόταν ο αμνός που θυσιαζόταν την ημέρα αυτή. Για μας ο αμνός αυτός είναι ο Χριστός. Ονομάζεται αμνός επειδή ακριβώς θύεται το Πάσχα και βιβρώσκεται, τρώγεται. *«Ως βρωτός δε, αμνός προσηγόρευται».* Γίνεται *«αρνίον εσφαγμένον». «Το Πάσχα ημών υπέρ ημών ετύθη Χριστός»* (Α΄ Κορ. **5,** 7). Δηλαδή, το Πάσχα μας, ο δικός μας πασχάλιος αμνός που θυσιάστηκε για μας, είναι ο Χριστός. Όμως ο αμνός αυτός δεν θυσιάζεται μόνο το Πάσχα. Μας άφησε παραγγελία να τον γευόμαστε **συνεχώς,** για να κηρύττουμε έτσι αδιάκοπα τον θάνατό του, να ομολογούμε την ανάστασή του. Επειδή αυτό ακριβώς είναι το Πάσχα.

Πάσχα λοιπόν είναι η προσφορά και η θυσία που γίνεται σε κάθε λατρευτική μας σύναξη. Και τρεις και τέσσερις φορές την εβδομάδα και *«οσάκις αν βουλώμεθα».* Λέγει ο απόστολος Παύλος: *«Οσάκις γαρ αν εσθίητε τον άρτον τούτον και το ποτήριον τούτο πίνητε, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε»* (Α΄ Κορ. **11,** 26). Όταν λοιπόν μετέχεις στη θυσία αυτή, στη Θεία Λειτουργία, όταν προσέρχεσαι ***«μετά καθαρού συνειδότος, Πάσχα επιτελείς».*** Και η Λειτουργία που γίνεται οποιαδήποτε ημέρα, είναι όμοια, **η ίδια ακριβώς,** με εκείνη που γίνεται κατά την ημέρα του Πάσχα. Ούτε η Λειτουργία εκείνη (του Πάσχα) είναι σε κάτι ιερότερη και ανώτερη από ετούτη, ούτε αυτή (η καθημερινή) είναι από εκείνη κατώτερη και ευτελέστερη. *«Αλλά μία και η αυτή φρικτή και σωτήριος».* Η καθαρή συνείδηση λοιπόν κάνει τη γιορτή, *«ουχ ημερών και χρόνων περίοδος».*

Εν αντιθέσει με τον κατηχούμενο που, ακόμα κι αν νηστεύει, *«ουδέποτε Πάσχα επιτελεί»,* επειδή δεν μετέχει της Θείας Λειτουργίας, ο Χριστιανός, ακόμα κι αν δεν νηστέψει, αν προσέλθει με καθαρή συνείδηση, *«Πάσχα επιτελεί»,* οποτεδήποτε και αν *«μετάσχη της Κοινωνίας».* Σημασία έχει όχι η μέρα, αλλά ο τρόπος, το πώς θα προσέλθει κανείς. Εμείς όμως κάνουμε το αντίθετο. Αν κοινωνήσουμε την ημέρα του Πάσχα, νομίζουμε ότι γιορτάζουμε Πάσχα, *«καν μυρίων γέμωμεν αμαρτημάτων».* Αλλά δεν είναι έτσι. Ακόμα και την ημέρα του Πάσχα να προσέλθεις με ακάθαρτη συνείδηση, *«εξέπεσες της Κοινωνίας»,* έφυγες χωρίς να γιορτάσεις Πάσχα. Και πάλι, αν οποιαδήποτε άλλη μέρα κοινωνήσεις, ***«τα αμαρτήματα απονιψάμενος,*** *το Πάσχα επετέλεσας ακριβώς».* Η καθαρή από αμαρτήματα συνείδηση είναι το κλειδί. Όποιος την έχει, *«αεί εορτάζειν δύναται. …Ου καιρός ποιεί εορτήν, αλλά συνειδός καθαρόν»*

(αγ. Ιω. Χρυσόστομος, Κατά Ιουδαίων, Λόγος τρίτος, PG 48, 867-868. Εις την αγίαν Πεντηκοστήν, PG 50, 454-455).

Στο χέρι μας είναι να έχουμε Πάσχα παντοτινά.

Το λέει όμορφα ο ποιητής: «Πάσχα θα κάνω πάλι σήμερα, γιατί θα κοινωνήσω πάλι» (Γ. Βερίτης).

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!